

KONINKRIJK BELGIE.
-----ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 27 april 1988 door de Voorzitter van de Vlaamse Raad verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over het amendement 63 (BZ 1988) nr. 11 op het ontwerp van decreet houdende bekrachtiging van de besluiten van de Vlaamse Executieve, getroffen ter uitvoering van artikel 8, §§ 2 en 4, artikel 9, § 1, en artikel 10 van het decreet van 28 januari 1987 betreffende het overbrengen van klank- en televisieprogramma's in de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen, heeft op 2 mei 1988 het volgend advies gegeven :

Het amendement strekt ertoe het ontwerp van decreet houdende bekrachtiging van de vier besluiten die de Vlaamse Executieve op 16 september 1987 heeft getroffen ter uitvoering van het decreet van 28 januari 1987 betreffende het overbrengen van klank- en televisieprogramma's in de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen aan te vullen met een artikel luidens hetwelk dat bekrachtigingsdecreet verbindend zou worden op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

Blijkens de verantwoording van het amendement, zijn de indieners uitgegaan van de vaststelling dat, wat de voornoemde besluiten van 16 september 1987 betreft, de bij artikel 11, § 2, van het decreet van 28 januari 1987 voorgeschreven bekrachtiging uiterlijk op 26 april 1988 moest worden verleend en hebben zij daarom gemeend dat de mogelijkheid moest worden geschapen om, - gelet op het feit dat de bespreking van het ontwerp-decreet op 26 april 1988 in de Vlaamse Raad nog aan de gang was - in afwijking van het gemeen recht ter zake, het bekrachtigingsdecreet "verbindend" te maken vanaf de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

De rechtsvraag die aan het amendement ten grondslag ligt en waaromtrent ook de Voorzitter van de Vlaamse Raad in zijn adviesaanvraag om verduidelijking verzoekt met het oog op de verdere werkzaamheden van de Vlaamse Raad, is te weten welke de juridische draagwijdte is van artikel 11, § 2, tweede lid, van het voornoemde decreet van 28 januari 1987.

.../...

Overeenkomstig het genoemde artikel 11, moeten de besluiten die de Vlaamse Executieve treft ter uitvoering van de artikelen 8, §§ 2 en 4, 9, § 1, en 10 van het decreet van 28 januari 1987 aan de Vlaamse Raad ter bekrachtiging worden voorgelegd binnen tien dagen na hun bekendmaking in het Belgisch Staatsblad. Luidens paragraaf 2, tweede lid, van hetzelfde artikel 11, wordt "de bekrachtiging geacht niet verleend te zijn, indien de Vlaamse Raad bij het verstrijken van een termijn van zes maanden geen beslissing heeft getroffen".

Het betreft hier een procédé dat afwijkt zowel van de bevoegdheidsverdeling tussen de organen van de Vlaamse Gemeenschap als van de wijze waarop die organen hun bevoegdheden uitoefenen.

Dat procédé werd door de Executieve voorgesteld en door de Vlaamse Raad aanvaard als compromis tussen, enerzijds, de eis dat de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 8, §§ 2 en 4, 9, § 1, en 10 van het decreet van 28 januari 1987 wegens hun belangrijkheid, op zijn minst wat de essentiële regels betreft, door de decreetgever (m.a.w. niet door de Executieve alleen) moeten worden geregeld en, anderzijds, de mogelijkheid om ter zake regelingen te kunnen treffen zonder het risico te lopen dat het langere tijdsverloop dat het uitvaardigen van een decreet normaliter vereist het nuttig effect van de noodzakelijk geachte regelingen dreigt teniet te doen.

De Raad van State heeft, in zijn advies over het ontwerp dat het decreet van 28 januari 1987 is geworden, dat procédé aanvaard, op voorwaarde echter dat aan de bevoegdheid van de decreetgever slechts afbreuk zou worden

gedaan voor zover zulks onontbeerlijk is voor het bereiken van het doel waardoor dat afwijkend procédé wordt gerechtvaardigd. De Raad wees er verder op dat omtrent de bekrachtiging niet al te lang onzekerheid zou mogen bestaan en gaf de aanbeveling met het oog daarop een termijn te bepalen na verloop waarvan, bij ontstentenis van een formele beslissing, de bekrachtiging zou worden geacht te zijn geweigerd (St. Vl. R. 152 (1985-1986) - Nr. 1, pp. 20-21).

Uit wat voorafgaat moet logischerwijze worden besloten, dat de bekrachtiging zoals bedoeld in artikel 11, § 2, van het decreet van 28 januari 1987 na het verstrijken van de in dat artikel bepaalde termijn van zes maanden niet meer mogelijk is (1). In casu betekent zulks dat de voorschriften van de besluiten van de Executieve van 16 september 1987 in de rechtsorde van de Vlaamse Gemeenschap enkel opnieuw zullen kunnen worden ingevoerd door nieuwe besluiten van de Executieve die op hun beurt binnen zes maanden na hun bekendmaking bij decreet moeten worden bekrachtigd.

- (1) Luidens de bewoordingen van artikel 11, § 2, moet de Vlaamse Raad een beslissing hebben getroffen binnen de in dat artikel bepaalde termijn. De ratio van de regeling vergt natuurlijk dat het om een volwaardig decreet zou gaan, d.w.z. een decreet aangenomen door de Vlaamse Raad en bekrachtigd en afgekondigd door de Vlaamse Executieve; zij vergt echter niet - in tegenstelling met wat de indieners van het amendement schijnen te denken - dat het decreet binnen de bedoelde termijn ook nog zou moeten worden bekendgemaakt en verbindend zou moeten worden.

De kamer was samengesteld uit

de Heren : P. VERMEULEN, eerste voorzitter,

J. NIMMEGEERS, staatsraden,
W. DEROOVER,

Mevrouw : F. LIEVENS, griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. E. HAESBROUCK,
Auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

P. VERMEULEN.